

Література

1. Ковальська Л.Л. Логістичний менеджмент на підприємстві: особливості та напрями вдосконалення // Л.Л. Ковальська, В.І. Циганюк, Львівський національний технічний університет. - Випуск 10 (38) - Л., 2023 - С. 87-97.
2. Бауерсокс Д. Дж. Логістика: інтегрований ланцюг поставок. 2-е вид. / Доналд Дж. Бауерсокс, Дейвід Дж. Клосс - М.: ЗАТ «Олімп-Бізнес», 2019 - 640 с.
3. Ларіна Р.Р. Логістика в управлінні організаційно-економічними системами. Монографія / Р.Р. Ларіна, В.А. Пілюшенко, В.М. Амітан - Дніпро: Вид. ВІК, 2023 р. - 239 с.

УДК 330.340.01

Косенко А. В.,
к.е.н., професор
Бердос М. П.,
аспірант
Остапенко Д. С.,
аспірант

Національний технічний університет «ХПІ», м. Харків

Методи введення в господарський обіг інноваційних технологій

Введення інноваційних технологій у господарський обіг є критичним етапом для забезпечення економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності підприємств та розвитку інноваційної економіки. Цей процес охоплює різні стратегії, методи та підходи, які дозволяють ефективно комерціалізувати та інтегрувати нові технології в економічну діяльність [1-9].

Основні методи введення інноваційних технологій у господарський обіг, які ми пропонуємо для використання на промислових підприємствах.

1. Ліцензування є одним із найпоширеніших методів введення інноваційних технологій на ринок. У цьому випадку власник технології надає право іншій стороні (ліцензіату) використовувати її за певну плату або на інших умовах. Основні види ліцензування: патентне ліцензування — передача прав на використання патентованих технологій або винаходів; ліцензія на програмне забезпечення — надання доступу до використання розробленого ПЗ для комерційних чи виробничих цілей. Переваги ліцензування: швидкий вихід на ринок без необхідності великих інвестицій у власне виробництво; можливість поширення технології на різні ринки без необхідності прямого втручання власника.

2. Франчайзинг — це метод комерціалізації інноваційних технологій, при якому одна сторона (франчайзер) надає іншій стороні (франчайзі) право на використання своєї бізнес-моделі, бренду та технологій в обмін на роялті або інші форми компенсації. Переваги франчайзингу: франчайзі отримує готову бізнес-

модель, що мінімізує ризики введення нових технологій; франчайзер має можливість розширити бізнес і технології на нові ринки з мінімальними витратами на управління.

3. Спільні підприємства (Joint ventures) — це форма співпраці, при якій дві або більше компанії створюють нове підприємство для спільного використання технологій та інших ресурсів. Це дозволяє інтегрувати інноваційні технології на нових ринках і використовувати спільні знання та досвід. Переваги спільних підприємств: обмін ресурсами і зниження ризиків; можливість швидкої адаптації технологій до нових ринків або умов.

4. Інвестиції в стартапи. Введення інноваційних технологій через інвестиції в стартапи є ефективним методом для підприємств, що прагнуть впровадити нові технології, не розробляючи їх самостійно. Компанії можуть інвестувати в технологічні стартапи, які володіють інноваціями, і отримувати частку в бізнесі або повний доступ до технологій. Переваги інвестицій в стартапи: придбання нових технологій без необхідності створювати їх із нуля; підтримка молодих інноваційних компаній і швидкий доступ до передових розробок.

5. Інкубатори та акселератори є платформами, що підтримують розвиток інноваційних ідей і стартапів. Ці програми часто надають молодим компаніям доступ до ресурсів, фінансування та експертної підтримки, допомагаючи їм вивести свої інноваційні продукти на ринок. Переваги інкубаторів і акселераторів: допомога стартапам у перших етапах розвитку та виході на ринок; швидка комерціалізація технологій із підтримкою досвідчених менторів і інвесторів.

6. Злиття і поглинання (M&A). Введення інноваційних технологій через злиття і поглинання є стратегією, за якої компанія купує інші підприємства, що володіють новими технологіями. Це дозволяє швидко інтегрувати інновації в існуючу інфраструктуру компанії. Переваги M&A: можливість отримати доступ до нових технологій та ринків за короткий час; усунення конкуренції, якщо купується компанія-конкурент із передовими технологіями.

7. Трансфер технологій — це процес передачі інноваційних технологій від однієї організації до іншої, що включає не лише передачу знань, а й підтримку адаптації технологій до потреб нової компанії або ринку. Основні форми трансферу: міжнародний трансфер технологій — передача технологій між країнами для впровадження на нових ринках; внутрішній трансфер — передача технологій між різними підрозділами або компаніями всередині однієї корпорації.

8. Виведення на ринок власними силами (in-house). Компанії можуть впроваджувати інноваційні технології власними силами, коли внутрішні відділи досліджень і розробок (R&D) розробляють нові технології, які потім інтегруються у виробничі процеси або продукти компанії. Це вимагає значних інвестицій і часу, але дозволяє підприємству повністю контролювати технології та їх комерціалізацію. Переваги in-house розробки: повний контроль над технологіями і процесом їх впровадження; можливість глибокої адаптації технологій до специфічних потреб компанії.

9. Краудфандинг. У сучасному цифровому світі краудфандинг став популярним методом введення інноваційних продуктів і технологій на ринок. Це

метод залучення фінансування через платформу для підтримки нових ідей і стартапів від великої кількості інвесторів або споживачів. Переваги краудфандингу: можливість фінансувати проекти без залучення великих інвесторів; відкриття ринку та залучення клієнтів ще до офіційного запуску продукту.

Введення інноваційних технологій у господарський обіг є важливим етапом для комерціалізації ідей і забезпечення економічного розвитку підприємств та країн. Кожен із методів має свої переваги та недоліки, і вибір стратегії залежить від специфіки технології, ринку та ресурсів компанії. Ефективне впровадження інновацій дозволяє підприємствам забезпечити свою конкурентоспроможність, підвищити продуктивність та адаптуватися до швидкозмінних ринкових умов.

Список використаних джерел

1. Kosenko A.V., Tkachev M.M., Kobieliev V.M., Pererva P.G. (2018) Innovative compliance of technology to combat corruption // Innovative management: theoretical, methodical, and applied grounds / S.M. Illiashenko, W.Strielkowski (eds.). 1st edition. Prague: Prague Institute for Qualification Enhancement. P.285-295.
2. Перерва П.Г. Управління інноваційною діяльністю підприємства // Маркетинг: підручник / За ред. О.А.Старостіної. К.: Знання, 2009. С. 461-518.
3. Nagy S., Sikorska M., Pererva P. (2018) Current evaluation of the patent with regarding the index of its questionnaire. Сучасні підходи до креативного управління економічними процесами: матеріали 9-ї Всеукр. наук.-практ. конф., 19 квітня 2018 р. Київ: НАУ, 2018. С. 21-22.
4. Перерва П. Г., Побережна Н. М. Визначення ефективності використання виробничого потенціалу машинобудівного підприємства. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2012. № 2. С. 191-198.
5. Sikorska M., Kocziszky György, Pererva P.G. (2017) Compliance service at guest services enterprises // Менеджмент розвитку соціально-економічних систем у новій економіці: матеріали Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. Полтава: ПУЕТ, 2017. С. 389-391.
6. Перерва П. Г. Економіка та організація інноваційної діяльності : підруч. / П. Г. Перерва; за ред. П. Г. Перерви, С. А. Меховича, М. І. Погорелова. – Харків : НТУ «ХП», 2008. – 1080 с.
7. Перерва П.Г.; Косенко О.П., Ткачова Н.П.; Ткачов М.М. Формування конкурентного, інтелектуального і маркетингового потенціалу інноваційного підприємництва // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХП", 2018. – № 20 (1296). – С. 36-40.
8. Перерва П.Г. Збалансована система показників в інноваційноінвестиційній політиці промислового підприємства / П.Г.Перерва, Т.О.Кобелєва, Н.П.Ткачова // Вісник Нац. техн. унту "ХП" : зб. наук. пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків : НТУ "ХП". – 2015. – № 60 (1169). – С. 50-54.

9. Перерва П. Г. Економіка і маркетинг виробничо–підприємницької діяльності: Навч. посібник / За ред. проф. Перерви П. Г., проф. Гавриць О. М., проф. Погорєлова М. І. – Харків : НТУ «ХПІ», 2004. – 640 с.

УДК 330.340.01

Косенко О. П.,
д.е.н., професор
Гулий В. С.,
студент магістратури з економіки
Дмитрова Ю. Р.,
студентка магістратури з економіки
Національний технічний університет «ХПІ»,
м. Харків

Дослідження методів формування попиту на інноваційну продукцію

Формування попиту на інноваційну продукцію є складовою частиною успішного виведення нового продукту на ринок. Інноваційна продукція - це нововведення в технологічних процесах, продуктах чи послугах, які забезпечують значне підвищення ефективності, продуктивності або якості. Вони можуть включати в себе різноманітні сфери, такі як інформаційні технології, біотехнології, нові виробничі процеси та матеріали, а також управлінські інновації.

Пропонуємо до розгляду кілька ключових методів і стратегій, які можуть допомогти у цьому процесі.

1. Дослідження та аналіз ринку: вивчення цільової аудиторії, її потреб і переваг, що дозволяє правильно адаптувати інновацію до споживчого попиту.

2. Маркетингова стратегія: розробка комплексних підходів до просування продукції, аналіз конкурентів і тенденцій на ринку допомагає визначити, яким чином інноваційна продукція може задовольнити існуючі потреби, включаючи використання цифрових каналів, соціальних медіа та контент-маркетингу.

3. Сегментація споживачів: розподіл ринку на сегменти, в залежності від специфічних потреб, дозволяє адаптувати пропозицію та маркетинг до кожної групи споживачів.

4. Презентація через прототипи і тестування: розробка прототипів або мінімально життєздатного продукту (MVP) дає змогу здійснити тестування серед потенційних клієнтів і отримати зворотній зв'язок, що допоможе краще адаптувати продукт.

5. Створення унікальної цінності: чітке формулювання унікальних переваг продукту, які відрізняють його від конкурентів, допоможе підвищити його привабливість.